

کارآفرینی بین‌المللی وسرعت جهانی‌سازی آن

بنامین ام. اوویات^۱

پاتریسیا پی. مک دوگال^۲

ترجمه: مهدی زیودار*

چکیده

این مقاله به بررسی یک فرمول‌بندی جدید از کارآفرینی بین‌المللی می‌پردازد. به همراه این تعریف جدید، فرمولی از چگونگی سرعت جهانی‌سازی کارآفرینی و عوامل مختلف تاثیرگذار بر آن ارائه می‌گردد. ابتدا فرصت‌های کارآفرینی بررسی می‌گردد و سپس به عوامل تاثیرگذار در جهانی شدن کسب و کار پرداخته می‌شود که عبارتند از: فناوری، عوامل محرك رقابتی، نقش واسطه شناخت و ادراکات کارآفرینان، شبکه‌ها و نقش اداره کننده دانش. این عوامل مجموعاً سرعت جهانی‌سازی را تعیین می‌کنند و نقش آنها در مدل ارائه شده این مقاله به تفصیل بررسی می‌گردد.

مقدمه

واژه کارآفرینی بین‌المللی برای اولین بار در سال ۱۹۸۸ مطرح شد و نقش آخرین پیشرفت‌های فناوری و آگاهی‌های فرهنگی را در مسیر اتصال بازارهای خارجی به کسب و کارهای جدید نشان داد. مدت کوتاهی پس از آن، تقابل کسب و کارهای بومی و بین‌المللی، مسیر جدیدی را در مطالعات آکادمیک جهانی‌سازی کارآفرینی آغاز نمود و از آنجا که سازمان‌ها از بدئ تأسیس خود در جستجوی حصول مزیت‌های رقابتی خارجی از منابع و فروش محصولات خود در کشورهای گوناگون هستند، کارآفرینی بین‌المللی در شروع کار خود با استقبال بسیاری از کسب و کارهای جدید روبرو شد. مطالعات و تحقیقات مربوطه نیز گسترش یافته و با انتشار مقالات مختلف در این زمینه، علاقه‌مندی و استقبال از آن افزایش پیدا کرد.

- (۱) بر روی فرصت‌ها متمرکز است.
- (۲) لزوماً در مورد شکل دهی و تاسیس سازمان‌های جدید نیست.
- (۳) مورد استفاده کارآفرینی سازمانی هم می‌باشد.
- (۴) لزوماً تناقضی با تعداد ابعاد گرایشاتی که کارآفرینی در بر می‌گیرد "لامپکین" و "دس"^۹ آنها را متمایز از تعریف خود کارآفرینی می‌دانند) ندارد.
- (۵) مشخصه بارز آن فعالیت‌های فرامرزی کارآفرینی می‌باشد. با توجه به نکات فوق می‌توان تعریف جدیدی از کارآفرینی بین‌المللی ارائه داد:
- کارآفرینی بین‌المللی فرایند شناسایی، تصویب^{۱۰}، ارزشیابی و بهره‌برداری از فرصت‌ها - با عبور از میان مرزها - درجهت خلق کالاها و خدمات جدید است.
- عبارت عبور از میان مرزها جایگاه ویژه‌ای در این تعریف دارد. مجریان تعریف فوق (سازمان‌ها، گروه‌ها، یا افراد) که فرصت‌ها را درجهت خلق کالاها و خدمات جدید شناسایی، تصویب، ارزشیابی و بهره‌برداری می‌کنند، آنها بی هستند که از میان مرزها فراتر می‌روند و مجریان کارآفرینی بین‌المللی هستند. زمینه تحقیقات پژوهشگرانی که در مورد اینگونه مجریان مطالعه دارند، مجریان کارآفرینی بین‌المللی است. از طرف دیگر پژوهشگرانی هستند که با تمرکز بر روی سیستم‌های کارآفرینی داخلی، فرهنگ‌ها و رفتارها، کارآفرینان بین‌المللی که قلم به آنسوی مرزها نهاده‌اند را لاحظ رفتاری مقایسه می‌کنند. بنابراین دو گرایش در زمینه کارآفرینی بین‌المللی وجود دارد. یکی رفتار مجریان کارآفرینی بین‌المللی و دیگری مقایسه رفتار این کارآفرینان که در این مقاله مطالعه خود را ببروی مورد اول یعنی رفتار کارآفرینان بین‌المللی متتمرکز نموده‌ایم.

مدلی از سرعت جهانی‌سازی

با توجه به تعریفی که از کارآفرینی بین‌المللی ارائه شد، مطالعه رفتار کارآفرینی فرامرزی بر پایه چگونگی شناسایی، تصویب، ارزشیابی و بهره‌برداری مجریان در جهت خلق کالاها و خدمات جدید است. مدل‌های بسیاری در مورد نحوه کارکرد این فرایند وجود دارد. برخی

مطرح گردد.

بحث مهمی که در کارآفرینی بین‌المللی وجود دارد، کسب و کار جدید بین‌المللی است و بررسی جهانی شدن پرستاب آن یکی از موضوعات متداول مورد پژوهش بوده است. اما تاکنون مدلی در مورد عوامل موثر بر سرعت جهانی شدن این کسب و کارها ارائه نگردیده است. بنابراین همراه با تعریف جدیدی از کارآفرینی بین‌المللی، مدلی مشتمل بر چهار عامل تاثیرگذار بر سرعت جهانی شدن کسب و کارهای بین‌المللی ارائه می‌گردد.

تعاریف کارآفرینی بین‌المللی

"رایت" و "ریکز"^{۱۱} دو محقق کسب و کار بین‌المللی در سال ۱۹۹۴ کارآفرینی بین‌المللی را عرصه جدیدی معرفی می‌کنند که شامل دو موضوع است: (۱) مقایسه رفتارهای کارآفرینانه در کشورها و فرهنگ‌های مختلف و (۲) رفتار سازمانی توسعه یافته میان کشورهای مختلف با عبور از میان مرزها. کارآفرینان عرصه اجتماعی با درنظر گرفتن سازمانهای خدماتی و دولتی تعریف زیر را از کارآفرینی بین‌المللی ارائه می‌دهند:

کارآفرینی بین‌المللی ترکیبی از رفتارهای نوآورانه، فعال و ریسک‌پذیر^{۱۲} است که با گذشت از مرزها در پی کسب ارزش در سازمان‌ها است.

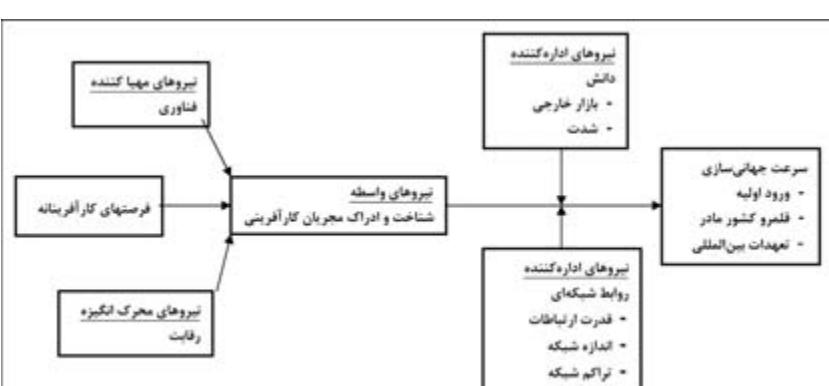
نویسنده‌گان مختلف مباحث کارآفرینی تاکید دارند که کارآفرینی دارای دو یختص است:

۱- فرصت‌ها

۲- افرادی که در تلاشند تا این فرصت‌ها استفاده کنند. علاوه بر این کارآفرینی، بر فرصت‌هایی که امکان خرید و فروش دارند و یا می‌توانند در تشکیل سازمانهای جدید نقش داشته باشند نیز متتمرکز است. از طرفی، فرصت‌های کارآفرینی لزوماً در مورد شکل دهی و ساخت سازمان‌های جدید نیستند. این فرصت‌ها به همان میزان که قابلیت کشف شدن دارند می‌توانند مصوب^{۱۳} باشند. بدین معنا که از برقراری قوانین جدید و فناوری‌های نوظهور بدست آیند. به عنوان مثال "شین"^{۱۴} در مقاله‌ای اشاره می‌کند که چگونه با پیدا شدن تکنولوژی

چاپ سه بعدی^{۱۵}، هشت فرصت جدید کسب و کار بوجود آمد و نیمی از هشت فرصت، ضمن بهره‌برداری در کسب و کارهای جدید به موقعیت انجامید. در واقع، این امر وابسته به طرز تفکر کارآفرینان است که چگونه فرصت‌های از دل قوانین و فناوری‌های جدید بیرون بکشند.

بنابراین تعریف جدیدی از کارآفرینی بین‌المللی ارائه می‌دهیم که برپایه این نکات است:

شکل ۱- مدلی از عوامل موثر بر سرعت جهانی سازی

نیروهای مهیاکننده، جهانی‌سازی پرستتاب را شدنی و ممکن می‌کنند. سیستم حمل و نقل سریع و کارآمد میان کشورهای مختلف، هزینه‌های تجارت خارجی و توسعه حمل و نقل را کاهش داده است. هزینه‌های حمل و نقل هوایی کاهش یافته و افراد بیشتری را قادر نموده که مسافت‌های طولانی را با هزینه‌های کمتری طی نمایند. پیشرفت سیستم‌های حمل کالا همراه با کاهش هزینه‌ها، سرعت انتقال کالاهای مختلف بین کشورها را افزایش داده است. در سال ۱۹۷۰ هزینه حمل یک کاتنیر بوسیله کشتی از لوس آنجلس تا هنگ کنگ ۱۰۲۶۸ دلار آمریکا بود اما این هزینه تا مrz ۱۹۰۰ دلار در سال ۱۹۹۹ کاهش یافت. توسعه و پیشرفت فناوریهای دیجیتال و کاهش هزینه‌های آن نیز به طرز چشمگیری جالب توجه است. کامپیوترها، سیستم‌های فکس و فناوریهای بی‌سیم، ارتباطات باسطح کیفی بالا و سریع را در سرتاسر جهان آسان نموده است. به عنوان مثال دانش فرایند ترمیم سریع استخوان که بدان اشاره شد می‌تواند به طور همزمان به بسیاری از کشورها از طریق اینترنت انتشار یابد و به منظور انجام آن فرایند، پژوهشکاران مجروب بسیاری سریعاً و با هزینه کمی به کشورهای مختلف بروند و هرگونه مواد شیمیایی و دارویی مورد نیاز می‌تواند در طول کمتر از دو روز به هر کشوری انتقال یابد. بنابراین بنظر می‌رسد که حمل و نقل، ارتباطات و فناوری دیجیتال، پایه و اساس مهیاگردانی شدن سریع فرصت‌های کارآفرینانه هستند.

عامل دومی که بر سرعت جهانی‌سازی اثر می‌گذارد، اثر محرك و انگیزشی رقابت است. همانطور که فناوری، امکان جهانی‌سازی سریع را برای کارآفرینان مهیا می‌کند، رقبا آنان را در راستای این هدف، ترغیب و تحريك می‌نمایند. بسیاری از کارآفرینان بدلیل هراس از رقبای دیگر ترغیب شده‌اند که مزیت انحصاری یک نوع فرصت فناوری را در کشورهای دیگر به سرعت بدست آورند. به عنوان مثال حتی در مورد حق انحصاری فرایند ترمیم استخوان، یک مجری کارآفرینی ممکن است قبل از شناسایی رقبای دیگر آنرا به عنوان یک حق امتیاز استاندارد در کشورهای مختلف دیگری به ثبت رساند. به بیان دیگر، فناوری، جهانی‌سازی را شدنی می‌کند و رقابت موجب انگیزش و ترغیب آن می‌گردد.

محجری کارآفرینی و نقش واسطه آن عامل سوم است. درحقیقت ادراک مجریان کارآفرینی نقش رابط را میان فرصت‌های کارآفرینی و سرعت جهانی‌سازی ایفا می‌کند. فرد یا گروهی که فرصتی را شناسایی می‌کند و یا به تصویب می‌رسانند، نقش مرکزی و پویای بهره‌برداری از آن فرصت را دارند. برپایه ویژگی‌های شخصی (مثل تجربه آنان در تجارت بین‌المللی) و خصیصه‌های روانی (مانند تمایل آنان به ریسک‌پذیری)، کارآفرینان توان بالقوه یک فرصت، توان بالقوه ارتباطات، حمل و نقل و فناوریهای کامپیوتری که جهانی‌سازی را شدنی می‌کنند و نیز درجه خطر رقبا را دریافت، مشاهده و تفسیر

مدل‌ها مشخص می‌کنند که چگونه پیشرفت‌های فناوری در حمل و نقل، ارتباطات و کامپیوتر، این امکان را در اختیار مجریان کارآفرینی بین‌المللی قرار می‌دهد که سازمان‌هایی را بیافرینند که با رشد سریعی بین‌المللی گردند. این رشد سریع بدلیل این است که کسب وکارهای جدید بین‌المللی با استفاده از ساختارهای جدید شبکه‌ای، امکانات و تجهیزات منحصر بفردی دارند که قابل استفاده و انتقال به نقاط مختلف می‌باشد.

تأثیرات محیطی، شرایط صنعتی و بطور ویژه تفکر مجریان کارآفرین به عنوان مشخصه‌های باز و اصلی تعیین سرعت جهانی‌سازی کارآفرینی هستند. برخی پژوهشگران، ادراک و شناخت مجریان کارآفرینی و تصمیم‌گیری آنان را به عنوان مولفه‌ای واسطه جهت ارتباط دهی سایر مشخصه‌ها مدنظر قرار داده‌اند. برخی دیگر، مشخصه‌های سازمانی شامل ویژگی‌های مجریان کارآفرینی را عواملی که مستقیماً در رفتار کارآفرینان نقش دارد درنظر می‌گیرند و عوامل محیطی و استراتژیک را عوامل اداره‌کننده محسوب می‌کنند. هنگامی که سازمانی جهانی می‌شود، سرعت رشدش نیز بیشتر می‌گردد. بنابراین مشخص است که چرا برخی از رفتارهای کارآفرینانه با شتاب بیشتری سعی در عبور از میان مرزها دارند. در شکل ۱ مدلی از عوامل موثر بر میزان سرعت جهانی‌سازی پیشنهاد شده است. همانطور که نشان داده شده، سه جنبه حیاتی برای این سرعت وجود دارد.

۱- اینکه زمانی مشخص بین شناسایی یا تصویب یک فرصت و اولین ورود آن به بازار وجود دارد.

۲- سرعتی است که در آن قلمرو کشور مادری کارآفرین افزایش می‌یابد. بدین معنا که با چه شتابی ورود به بازارهای خارجی افزایش می‌یابد و با چه سرعتی قدم گذاری به کشورهایی که از لحاظ ذهنی و روانی از کشور مادری کارآفرین دور هستند انجام می‌شود.

۳- سرعت تعهدات بین‌المللی است که درصد سرعت افزایش درآمدهای خارجی را نشان می‌دهد.

همانطور که در شکل ۱ نشان داده شده است فرایند جهانی‌سازی کارآفرینانه در این مدل با یک فرصت کارآفرینانه بالقوه شروع می‌شود. به عنوان مثال یک مجله پژوهشی مقاله‌ای را تحت عنوان چگونگی ترمیم سریع تراستخوان‌های شکسته منتشر می‌کند. فرض ما در اینجا اساساً به اینصورت است که یک مجری کارآفرینی به هر صورت یک فرصت را شناسایی و یا تصویب نموده است چرا که تمرکز ما بر روی طبیعت و فرایند شناسایی و یا تصویب فرصت نیست بلکه بر روی سرعتی است که این فرصت جهانی می‌شود. از همه مهمتر اینکه مدل ما نشان می‌دهد که سرعت جهانی‌سازی کارآفرینی بوسیله چهار عامل تعیین می‌شود: (۱) نیروهای مهیاکننده^{۱۲} (۲) نیروهای محرك انگیزه^{۱۳} (۳) نیروهای واسطه^{۱۴} و (۴) نیروهای اداره‌کننده^{۱۵}. عامل اول یا همان

شبکه‌های فرامرزی از عوامل اصلی و تعیین‌کننده ورود به عرصه بین‌المللی و گسترش و توسعه جهانی شدن است. شبکه‌ها یکی از موضوعات اساسی و مهم در تعیین سرعت جهانی سازی هستند و از آنجا که اثرات واسطه‌ای شبکه‌ها و میزان تمرکز و شدت داشن، نسبتاً پیچیده هستند و تاکنون توجه کمتری نسبت به سایر عوامل اثرگذار تعیین سرعت جهانی سازی به آنها شده است، در ادامه مقاله بر اثرات شبکه‌ها و میزان تمرکز داشن می‌پردازد.

تأثیرات شبکه‌ها

شبکه‌ها ابزار بسیار قدرتمندی در دست کارآفرینان هستند و تحلیل شبکه یکی از چارچوبهای مناسب پژوهش در دست محققان است. با بررسی شبکه‌های گسترش یافته و شخصی کارآفرینان و تیم‌های مدیریتی آن‌ها مشخص می‌شود که بسیاری از مطالعات جدید جهانی سازی بر پایه تئوری شبکه است. شبکه‌ها کارآفرینان را قادر می‌سازند که فرستهای بین‌المللی را شناسایی کنند و به آنها اعتبار بخشدند که اغلب آنها را به یکپارچگی و همکاریهای استراتژیک بین‌المللی هدایت می‌کند.

مدل ارائه شده در شکل ۱ روابط شبکه‌ای را به عنوان

عامل تعیین‌کننده بر روی سرعت جهانی سازی نشان می‌دهد. پس از آنکه مجری کارآفرینی یک فرصت را شناسایی و تصویب می‌کند، فناوری‌هایی که جهانی سازی را ممکن می‌سازند به خدمت می‌گیرد و نهایتاً وقتی که رقبا نیز موجب انگیزش و تحریک وی شدند، با استفاده از ارتباطات استقراریافتہ شبکه‌ها که مرزها را پشت سر می‌گذارند دست به بهره‌برداری از این فرصتها در کشورهای دیگر می‌زنند. بطور کلی در استفاده از شبکه‌ها سه جنبه کلیدی در اداره نمودن سرعت جهانی سازی وجود دارد:

(۱) قدرت مسیرهای شبکه

(۲) اندازه شبکه

(۳) تراکم کلی شبکه

در مباحث تحلیل شبکه، عاملان شبکه، گره^{۲۰} و ارتباطات بین آنها مسیر^{۲۱} نامیده می‌شود. دو نوع مسیر مایین گره‌ها یا عاملان شبکه وجود دارد. مسیرهای مستحکم و قدرتمند که با ثبات، ماندگار و قابل اطمینان هستند و مسیرهای ضعیف که در واقع ارتباطات با مشتریان، تامین‌کنندگان و سایر عوامل مرتبط با کسب و کار هستند. کارآفرینان برای راه‌اندازی شبکه، ابتدا وابسته به مسیرهای قدرتمند هستند اما از آنجا که اینگونه مسیرها نیازمند سرمایه‌گذاریهای شایان توجه و هزینه‌های نگهداری و تعمیرات هستند، تعداد آنها به ندرت از ۲۰ مسیر در مورد کارآفرینان فردی تجاوز می‌کند و عموماً در محدوده ۵ تا ۱۰

می‌نمایند. این تأثیرات بر روی ادراک کارآفرینان، نحوه تصمیم‌گیری آنان را سمت و سوی بخشید، دشوار و یا آسان می‌سازد.

دو نوع عامل واسطه‌ای تأثیرگذار بر میزان سرعت جهانی سازی وجود دارد. یکی شدت داشن^{۱۹} فرصت و دیگری شبکه بین‌المللی مجری کارآفرینی. پس از اینکه یک مجری کارآفرینی فرصتی را شناسایی و تصویب می‌کند و میزان نیروهای مهیاکننده و محرك را تفسیر می‌نماید، شدت داشن فرصت و معلومات و فنون خاص مجری کارآفرینی به همراه خصوصیات شبکه بین‌المللی مجری کارآفرینی بصورت عمدۀ ای میزان سرعت جهانی سازی را تعیین می‌کند.

اختلاف در به روز بودن، پیچیدگی و دشواری داشن مورد استفاده در یک سازمان، سرعت جهانی سازی را مشخص می‌کند. برهمین اساس سه نوع سازمان از منظر نوع اتفکا به داشن و پی‌آمد آن، سرعت جهانی سازی وجود دارد. یکی سازمان‌های سنتی که فناوری‌های متداول را برای ورود به بازارهای خارجی انتخاب می‌کنند و معمولاً بصورت پله‌ای، تدریجی و کند جهانی می‌شوند. وظیفه اصلی کارآفرینی در اینگونه سازمان‌ها بکارگیری یک

مفهوم قدیمی در یک بازار یا منطقه جدید است.

نوع دوم سازمان‌ها، سازمان‌های داشن متمرکز^۷ هستند که از داشن پیچیده‌ای جهت طراحی محصول جدید، فرایند تولید بهبود یافته و ارائه سرویس مؤثر استفاده می‌کنند. این سازمان‌ها با سرعت بیشتری جهانی می‌شوند چون از نوعی مزیت رقابتی استفاده می‌کنند که قابلیت بیشتری جهت

بهره‌برداری در کشورهای خارجی دارد. نهایتاً سازمان‌های داشن محور^{۱۸} نوع سوم سازمان‌هایی هستند که موجودیت آنها وابسته به برخی علوم پیچیده و جدید می‌باشد. به عنوان مثال چنانچه فرایند ترمیم استخوان که به آن اشاره شد با بکارگیری ژن‌های انسانی بوسیله یک کسب و کار جدید ثبت گردد، سازمان داشن محور جدیدی امکان ظهور می‌یابد. این چنین سازمانی احتمالاً سرعت رشد جهانی بسیار بیشتری نسبت به دو نوع سازمان قبلی خواهد داشت، چرا که مزیت پایدار و منحصر بفردی دارد که ممکن است مورد تقاضای بسیاری از کشورها باشد.

”یوهانسون“ و ”والنه“^{۱۹} به این نتیجه رسیده‌اند که مدل‌های قدیمی فرایندهای جهانی سازی همچنان به طرز اثربخشی همراه با تعداد زیادی پژوهش‌ها که لزوم مدل‌های جدید شبکه‌ای را ارائه می‌دهند بکار می‌روند. بنابراین به نظر می‌رسد که برقراری ارتباط و حتی پیوستگی بین این دو نوع رویکرد قدیمی و جدید مفید و بالارزش باشد.

ارتباطات با تامین‌کنندگان و توسعه مشتریان خارجی از طریق

در شبکه انتشار می‌یابد. از طرفی نیز رفتارهای مخرب مرتبط با کسب و کار، با دقت بالاتری مورد شناسایی و برخورده قرار می‌گیرند.

تأثیرات دانش

بخشنده دانش در مدل ارائه شده شکل ۱، هم به دانش مربوط به بازار و هم به تراکم دانش در محصول یا خدمت پیشنهادی اشاره می‌کند. همانطور که نشان داده شده است، دانش به اداره نمودن سرعتی که فرصت شناسایی شده به بهره‌برداری می‌رسد می‌پردازد. دانش، هسته مرکزی مدل‌های جهانی سازی "یوهانسون" و والنه و همکارانش است. آنها از منظر رفتاری سازمان معتقدند که فقدان دانش بازار مانعی در جهت توسعه جهانی سازمان‌ها می‌باشد و آنها را مجبور می‌کند تا عملکرد خود را حداکثر تا شعاع کشورهای همسایه محدود نمایند. بنابراین سازمان‌ها تا زمانی که بوسیله مکانیزم‌های کشش یا فشار^{۲۵} بین المللی (مانند یک سفارش خارجی ناخواسته) به جلو رانده یا کشیده نشوند، داخلی می‌مانند. حتی با فقدان دانش، زمانی نیز که سازمان‌ها وارد فرایند جهانی شدن می‌شوند، سرعت پیشبرد اهدافشان تدریجی و کند خواهد بود.

نیاز به کسب دانش از بازارهای خارجی و اهمیت

یادگیری سازمانی در راستای ورود و یا توسعه سهم بازار بین المللی بوسیله پژوهشگران بسیاری تأیید شده است. توسعه بخش اعظمی از تحقیقات مدیریت دانش در ارتباط تنگاتنگی با تئوری یادگیری است. "هابر"^{۲۶} در یکی از مقالات خود در زمینه یادگیری سازمانی معتقد است که سازمانی یادگیرنده است که تک‌تک اجزای آن به اکتساب دانش پردازند. دانشی که بطور بالقوه برای سازمان سودمند باشند. "کومرل"^{۲۷} نیز در مقاله‌ای بیان می‌دارد که مدیریت دانش به طور اخص چالشی است فراتر از مرزها؛ جایی که فرهنگ‌ها، سیستم‌های حکومتی، مناطق ساعتی مختلف جهان و زبان‌های متفاوتی درگیر هستند.

توانایی سازمان در یادگیری دانش مربوط به کشور میزبان، سرعت جهانی سازی و بهره‌برداری از یک فرصت کارآفرینی را اداره می‌کند. فرایند یادگیری برای سازمان‌های کارآفرینی که در بازارهای جهانی رقابت می‌کنند امری حیاتی است، چرا که می‌تواند آنان را در جبران تعهدات خارجی که عمدتاً ناشی از کمبود دانش است کمک نماید. یکی از مباحث جالب توجه تئوری یادگیری، (مزایای یادگیری تازگی)^{۲۹} (است، برمبنای این نظریه، سازمان‌های جدیدتر انعطاف‌پذیر دارند که به آنها اجازه می‌دهد با سرعت بیشتری به یادگیری قابلیتهای مورد نیاز جهت پیگیری رشد پایدار در توسعه بازارهای خارجی پردازند. این انعطاف در سازمان‌های قدیمی تر وجود ندارد و مانعی است که

مسیر قرار دارند. بنابراین بخاطر تعداد کم و هزینه اینگونه مسیرها به نظر نمی‌رسد که در بحث تاثیر شبکه‌ها در اداره نمودن سرعت جهانی سازی نقش بارزی را به اندازه مسیرهای ضعیف ایفا نمایند. تعداد مسیرهای ضعیف بسیار بیشتر از مسیرهای مستحکم است.

بدلیل اینکه نیاز کمتری به هزینه‌های سرمایه‌گذاری دارند.

در مدل مذکور، مجریان کارآفرینی که یک فرصت را در اختیار دارند و با واسطه‌ای که می‌تواند آنها را بطور غیرمستقیم به عاملان کشورهای خارجی مرتبط سازد همراه هستند، قادرند تا خیلی سریع پس از شناسایی و تصویب فرصت، کسب و کار خود را در بازار بین المللی آغاز کنند. البته گاهی اوقات این امکان هم وجود دارد که مجریان کارآفرینی خود بطور مستقیم مسیرها و ارتباطات موجودی باعاملان خارجی داشته باشند و نیاز به مسیرهای غیرمستقیم از طرف واسطه‌ها نباشد. بنابراین وجود مسیرهای فرامرزی مستقیم یا غیرمستقیم (از طریق واسطه) نقش مهمی در اداره نمودن سرعت کسب و کار بین المللی دارد.

برای این مقطع مذکور، هرچه مسیرهای مستقیم یا غیر مستقیم ایجاد شده مجری کارآفرینی بیشتر باشد، امکان بالقوه توسعه قلمرو جهانی و سرعت آن افزایش می‌یابد.

جنبه کلیدی سوم و آخر از شبکه‌های کارآفرینی، تراکم شبکه^{۲۲} است.

شبکه‌های کم تراکم و پراکنده^{۲۳} اصولاً از لحظه جمع آوری اطلاعات و شبکه‌های پرترکم^{۲۴} هنگامی که جلب اعتماد و ارتباطات

متقابل و دوجانبه نیاز باشد مناسب هستند. مجریان کارآفرینی زمانی شبکه‌های کم تراکم دارند که گره‌هایی که به آنها متصل هستند، خود مسیری به یکدیگر نداشته باشند. عنوان مثال چنانچه یک کسب و کار جدید در کشور آلمان به دو کسب و کار دیگر در آمریکا متصل باشد اما آن دو کسب و کار در آمریکا خود به یکدیگر متصل نباشند، کسب و کار آلمانی تراکم کمتری نسبت به زمانی که کسب و کارهای آمریکایی مستقیماً و به طرقی به یکدیگر متصل باشند دارد. شبکه‌های کم تراکم گره‌های مجزا را به یکدیگر متصل می‌سازند در حالیکه شبکه‌های پرترکم گره‌هایی که به یکدیگر متصل هستند با مسیرهای اضافی مجدداً به هم مرتبط می‌کنند. شبکه‌های کم تراکم قابلیت بیشتری در ایجاد اطلاعات جدید نسبت به شبکه‌های پرترکم که دارای مسیرهای زائد هستند دارند.

نکته‌ای که وجود دارد این است که شبکه‌های پرترکم مزیت خاصی دارند و آن این است که به دلیل داشتن مسیرهای زیاد، تعامل بیشتری بین عاملان شبکه برقرار می‌گردد. بنابراین نظارت بر رفتار با کارایی بهتری صورت می‌پذیرد و اعتبار و شهرت عاملان با سرعت بیشتری

متغیر کلیدی هستند که می‌توانند مورد پژوهش و بررسی بیشتری قرار گیرند.

نتیجه‌گیری

کارآفرینی بین‌المللی مملو از مباحث احتمال و فرصت است که بخش اعظمی از آن هنوز مورد تحقیق و بررسی واقع نشده است و هنگامی که از مراحل مقدماتی و ابتدایی خود پا فراتر گذاشته و به مراحل رشد بالاتری می‌رسد، سوالات و زمینه‌پژوهش‌های بسیاری ظهور می‌کند. انتظار می‌رود تعاریف جدید و تجدید نظر شده‌ای که در این مقاله بیان شده‌اند بتوانند محققان را در تحقیقات خود و در پاسخگویی به این سوالات یاری نماید. همچنین امید است محققان بیشتری بر روی عوامل تاثیرگذار بر روی سرعتی که فرصت‌های کارآفرینی جهانی می‌شوند تمرکز گردند.

نکته حائز اهمیت این است که مقالات انتشاریافته کارآفرینی بین‌المللی اغلب با همکاری پژوهشگرانی از دو زمینه (کسب و کار بین‌المللی) و (کارآفرینی) شکل می‌گیرند و عموماً مقالاتی که مولفانی از این دو زمینه با هم داشته باشند غیر معمول به نظر می‌رسد اما این تنوع سودمند است، چرا که مقالات مربوط به کارآفرینی که در مجلات معتبر منتشر می‌شوند اصولاً فقدان دانش مربوط به کسب و کار بین‌المللی را متذکر می‌شوند و به همین ترتیب مقالات کسب و کار بین‌المللی نیز نیاز به درک بهتری از فعالیتهای پژوهشی کارآفرینی را منعکس می‌کنند. بنابراین پژوهه‌های تحقیقاتی که با تشریک مساعی این دوگروه انجام می‌ذیرد، موقعیت بهتری در استفاده و کاربرد رویکرد مطرح شده این مقاله در مدل سازی سرعت جهانی سازی کارآفرینی خواهد داشت. ■

پی‌نوشت

- ۱- Benjamin M.Oviatt
- ۲- Patricia P.McDougall
- ۳- Multidisciplinary
- ۴- Wright and Ricks
- ۵- Risk seeking
- ۶- Enacted opportunity
- ۷- Shane
- ۸- Three-Dimensional Printing
- ۹- Lumpkin Doss
- ۱۰- Enactment
- ۱۱- International commitments
- ۱۲- Enabling forces
- ۱۳- Motivating forces
- ۱۴- Mediating forces
- ۱۵- Moderating forces
- ۱۶- Knowledge- Intensity
- ۱۷- Knowledge- Intensive firms
- ۱۸- Knowledge- Based firms

- ۱۹- Johanson Vahlne
- ۲۰- Node
- ۲۱- Tie
- ۲۲- Network Density
- ۲۳- Sparse networks
- ۲۴- Dense networks
- ۲۵- Pull or Push
- ۲۶- Huber
- ۲۷- Kuemmerle
- ۲۸- Time Zones
- ۲۹- Learning advantages of newness
- ۳۰- Liability of newness
- ۳۱- Sustainable international new ventures
- ۳۲- McNaughton
- ۳۳- First Movers
- ۳۴- Narrow window of opportunity
- ۳۵- Amplifying effects
- ۳۶- Mobile

*کارشناس مهندسی صنایع-دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت کارآفرینی دانشگاه تهران

توانایی آنان را در رشد موقوفیت آمیز در محیط‌های جدید کاهش می‌دهد. نقطه مقابل مزایای تازگی، (تعهدات تازگی^{۳۰}) است که بر مبنای آن سازمان‌های جدید برای دستیابی به دانش، باید به آزمایشات تجربی و توسعه‌های مفهومی بیشتری پردازنند. بنابراین هر دو جنبه مربوط به تازگی در سازمانهای جدید باید در مطالعات یادگیری و مدیریت دانش مورد توجه قرار گیرد.

بعد دوم دانش، نحوه استفاده از دانش بعنوان یک مزیت رقابتی است. در تئوری‌های جهانی سازی کسب و کارهای جدید، دانش به عنوان یک منع منحصر بفرد و یکی از چهار عنصر اساسی و سرنوشت ساز در ایجاد کسب و کارهای جدید پایدار^{۳۱} مطرح می‌گردد.

شدت دانش، نقش منبعی کلیدی بعنوان یک مزیت رقابتی ایفا می‌کند. "مک ناوتون"^{۳۲} در یکی از مطالعات مربوط به جهانی سازی خود در اختیار می‌گیرند و سرعت بیشتری در جهانی شدن دارند چرا که آنها بدعتقاضاران^{۳۳} و اولین مجریان استفاده از پنجره فرصت تنگ^{۳۴} اولیه هستند.

دو دلیل عمدۀ به عنوان اثرات تقویت کننده^{۳۵}

شدت دانش در جهانی سازی وجود دارد. اول اینکه سازمان‌هایی که بر تولید دانش و استفاده از آن به عنوان یک مزیت تمرکز دارند نسبت به سازمان‌هایی که بیشتر متکی به منابع ملموس هستند، شناسن بیشتری در توسعه مهارت‌های قابل استفاده جهت سازگاری و رشد موقوفیت آمیز در محیط‌های

جدید دارند. دوم اینکه از آنجایی که دانش، اساساً پایه‌دهای سیار و متحرک^{۳۶} است، خط مشی انعطاف‌پذیری جهت توسعه بین‌المللی ایجاد می‌کند. دانش ذاتاً پایه‌های ثابت، شبکه‌های توزیع و یا منابع تولید هزینه‌های کمتر با دارایی‌های ثابت، شبکه‌های توزیع و یا منابع تولید در بازارهای خارجی ترکیب شود. بنابراین سازمانهای دانش محدود در بازارهای خارجی ترکیب شود. بنابراین سازمانهای دانش محدود می‌توانند با انعطاف‌پذیری نسبت به سازمانهایی که فقط متکی به دارایی‌های ثابت هستند از فرصت‌های رشد بین‌المللی بوسیله این مزیت ترکیبی دانش بهره‌برداری نمایند. علاوه بر این محدودیت‌های بسیار کمتری نیز از نظر فاصله، مکان و مرزهای بین‌المللی دارند. هر قدر سازمان دانش محورتر باشد، فروش بین‌المللی سازمان با سرعت بیشتری رشد می‌کند و تعهدات آن نیز به بازارهای بین‌المللی فزونی می‌یابد.

مادامی که پژوهشگران به تشریح ادراکات مجریان کارآفرینی به عنوان رابط میان فرصت‌های کارآفرینی و سرعت جهانی سازی می‌پردازنند، دانش نقش عمدۀ ای بعنوان اداره کننده این سرعت ایفا می‌نماید. دانش مربوط به بازارهای خارجی و شدت این دانش دو